

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:09	17:09	17:12
יציאה:	18:01	18:01	18:04
ר"ת:	18:38	18:39	18:41

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:52

פרשת משפטים שקלים

עלון מס': 356

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

המטפל באשה וילדים יבטח בה שיציליהו מטרח ספוק צרכיהם

אם יהיה הבוטח באלהים נשוי לאשה ויש לו ילדים והרבה קרובים אוהבים וכן גם שונאים ויש לו טרח רב בטפול בהם, יבטח באלהים שייעזר לו להנצל מהאויבים שלו, ושיעזר לו לטפל בכלם, ואלא יפריעו לו בעבודתו. וישתדל בכל מאדו לדאג לפרע את מה שהוא חייב לעשות לבני משפחתו ולהיות נאמן אליהם, וישתדל לשמור עליהם מפל נזק ולדאג לפרנסתם כמו שהם צריכים, ויעשה מה שצריך כדי שחיייהם יהיו טובים ומאשרים. וישתדל להשביע את רצונם קצת במותרות וכפי טבע העולם. וילמד אותם את הדרך הנכונה לעבודת ה' יתברך, ושיבטחו רק על בורא עולם. שכל זה ה' יתברך צוה אותנו שנדאג לאחריהם כמו שאנו דואגים לעצמנו, שנאמר (ויקרא יט, יח): "ואהבת לרעך כמוך", ונאמר (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך".

וקשהוא עוזר ותומך בבני משפחתו והקרובים אליו, לא יעשה זאת מתוך צפיה לקבל מהם שכר על כך שיחזירו לו טובה לאחר מכן, ונדאי שלא יעשה פן בשביל שייכבדו וישבחו אותו על כך. וכן יזהר שלא

יעשה פעולות על מנת שישלט עליהם לטובת עצמו, אלא יעשה עמהם טובות כי כך צוה אותו ה' יתברך ובשביל שישמרו ויקימו את מצוותיו. ואם אדם יעשה טובות עם משפחתו והקרובים אליו בשביל שיחזירו לו טובה או שייכבדו אותו וכדו', בסופו של דבר הוא לא ישיג את מה שרצה ולא יקבל את הכבוד שחפש, כי 'כל הרוצה אחר כבוד הכבוד בורח ממנו' (ע' ערוכין יג:), ומפני שהוא לא עזר להם לשם מצוה, יפסיד את השכר שלו לעולם הבא.

ואם הוא מכון בטפול שלו בבני משפחתו ובחבריו פיון שה' יתברך צוה אותו, יעזר לו ה' יתברך והם יחזירו לו בחרה טובות על מה שעזר להם, וישבחו אותו ויאהבו אותו וכל הזמן ירצו לרצות אותו, וכמובן יכבדו אותו על כל הפעולות שעשה בעבורם לשם שמים. ויקבל על המעשים שעשה ונאפלו הפשוטים שכר גדול בעולם האמת, כמו שאמר ה' יתברך לשלמה המלך (מלכים א ג, יג): "וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד". מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "שער הביטחון".

טור לזכרו של הרב בעדני זצוק"ל שבת קודש - התייחדות עם הקב"ה

ברית. ולכן עושים סעודות בשבת, כפי שעושים שניים שבאו בברית יחד. שבת מלשון שביטה, שביום זה הכל מפסיק, ואז אנו נשארים לבד עם הקב"ה. נמצא, שאהבת השבת נובעת מאהבת ה', ואילו חילול השבת הוא ההיפך מכך.

וחשיבות רבה היה רואה רבינו בשלחן השבת, לקדשו בדברי תורה ויראת שמים מוסר אמונה ובטחון, ובשירות ותשבחות, ושלא להעלות עליו דברי חולין כלל. ולצד המאכלים הערבים שהכינה עקרת הבית, ישבעו בני הבית מדברים רוחניים. ואם היה רואה שנמשכים לדבר דברי חולין, היה מעורר בחיבה ובמתק לשונו על מעלת השבת, ומה הוא העיקר בשבת ומה הוא הטפל. והיה רגיל לומר: יש שאוכלים את השבת בחמין, אבל יש שאוכלים בשבת חמין. כלומר, יש שכל השבת שלהם מסתכמת במה יאכלו, בחמין... אבל יש כאלו שיודעים לנצל זמן כה גדול ונשגב של שבת, ללימוד תורה, תפילות, התעוררות וכיסופין לה' ברוך הוא. שבת שלום.

נמצאים אנו בסמוך ליום השלישי לפטירת מורינו ורבינו, פאר הדור, גאון הענוה, זקני כמוהר"ר שמעון בעדני זצוק"ל, ונעמוד על נקודה אחת מני רבות במשנתו הסדורה של הרב. והיה רצון שיהיו הדברים לעילוי נשמתו הטהורה.

נראה, כי אחד מהתחומים הבולטים ביותר אצל הרב הוא, 'עבודת השבת', וכפי שהאיר רבינו על עצמו ועל סוביו. הן בדבריו שהיה מאריך הרבה במעלת השבת, והן בהנהגתו בכל הכנות השבת ומצוות השבת, והזהירות בשמירתה. שגור היה בפי רבינו דברי חז"ל במדרש (ב"ר פ"א ס"ח), אמרה שבת לפני הקב"ה: רבונו של עולם, לכולן יש בן זוג (לכל יום מימות השבוע), ולי אין בן זוג. אמר לה הקב"ה: כנסת ישראל הם (עם ישראל) היא בן זוגך. הרי ששבת ועם ישראל הם בני זוג, מחוברים אחד לשני כבקשר של נישואין. ששבת אינה עוד יום, אלא היא כאישיות, שעלינו לכבד ולענגה. שמירת שבת קודש, אינה רק קיום מצות ה', אלא קבלת פני ה', קשר אישי עמו יתברך -

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת הדיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה?
ברית. חתונה. בר מצוה.

ידעה המטבח לקיים סעודת ערים באחת הימים לאנשים שאין להם במחיצה של 400 ש"ח המתחמט ב"סעודת החי ונחמים לנאכל למעלה מנחה ומשקים איש לחתונתם

להשתתפות חייו: 03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה ו רפואה ו הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה נא לשמור על קדושת הגליון

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

עד היכן שקיעות בלימוד

במס' יומא (לה:): איתא על הלל הזקן שלא היה לו כסף לשלם לשומר הפתח של בית המדרש והלך ועלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלהים חיים מפי שמעיה ואבטליון, אמרו אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון, אבטליון אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמא יום המעונן הציצו עינהו וראו דמות אדם בארובה עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג, פרקוהו והרחיצוהו וסכוהו והושיבוהו כנגד המדורה אמרו ראוי זה לחלל עליו את השבת. ויש להקשות היאך הלל הכניס עצמו לסכנה גדולה בשביל ללמוד תורה.

וי"ל בפשיטות שהלל מרוב שקיעותו ואהבתו לתורה לא שם ליבו לשלג שהלך ונערם עליו, וקיים בעצמו מאמר חז"ל (עירובין נד:): באהבתה תשגה תמיד כגון רבי אלעזר בן פדת שהיה יושב ועוסק בתורה בשוק התחתון של ציפורי וסדינו מוטל בשוק העליון של ציפורי. ובמס' שבת (פח:): איתא על רבא שהיה יושב ולומד תורה והיה דם מבצבץ מאצבעו ולא היה מרגיש. שו"ר שכן תירץ כיו"ב מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל בספרו הליכות עולם (ח"ח ריש הל' ת"ת) (הובא ביינא דיוסף מהרה"ג ר' יוסף חיים סימן טוב שליט"א).

שאלות ותשובות

מאת הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: האם יש מקור לכך שאסור לכבות נר בפיו?

תשובה: כן הדבר מוזכר בספר חופת אליהו רבה ושם כתוב שהעושה כן דמו בראשו חס וחלילה ולכן יזהרו הנשים בערב שבת שלא יכבו הנר בפיהן אלא ימצאו דרך אחרת כגון להניח במים ואין חילוק בזה בין נר שמן לנר של שעווה שבכל אופן יש להימנע [אוצר המדרשים עמ' קסו אות כא ושו"ת שלמת חיים מהדו"ק יו"ד סי' ח הליכו"ע ח"ז עמ' רמח]

שאלה: האם מותר ללכת לכותל המערבי בשבת באופן כזה שמצולם בהליכתו?

תשובה: מותר ללכת לכותל המערבי אף שהוא מצולם כל העת ואין בכך שום איסור והוא הדין בשאר מקומות שיש מצלמות מפני הסכנה וכדו' הדבר מותר [שו"ת יביע אומר ח"ט סי' לה].

שאלה: שכחתי שקית לחם מחוץ לבית וכשחזרתי ראיתי שחתול אכל מהלחם האם מותר לאכול מהלחם שנשארו?

תשובה: הדבר מתחלק כך לג' חלקים א: הלחם שהחתול לא אכל ממנו כלל ודאי אינו נאסר אף שהיה באותה שקית ב: הלחם שהחתול אכל ממנו ורוצה לאכול ממקום האכילה של החתול בזה יש להימנע מלאכול מפני שהדבר גורם לשכחה ג: שאוכל מהלחם שאכל החתול מהצד השני שבזה לכתחילה לא יאכל ומ"מ במקום צורך יכול לקלוף המקום שאכל החתול ושאר המאכל יהיה מותר [גמ' הוריות יג ע"ב הליכו"ע ח"ז עמ' ריז].

שאלה: אנחנו בעזרת ה' בקרוב עוברים לדירה חדשה ואנחנו רוצים מאוד לקחת אם המזוזות לבית החדש בגלל שהן מאוד מהודרות ומיוחדות האם מותר לעשות כן?

תשובה: חז"ל אמרו בגמ' [בבא מציעא קב ע"א] שאדם שהיה גר בדירה וקבע שם מזוזות לא יטול אותם כשהוא יוצא ומי שעושה כן יכול לגרום לו למיתת אשתו ובניו חס וחלילה ולכן אסור לאדם ליטול מזוזות מביתו אף שרוצה אותם למקום אחר ומכל מקום יש פתרון באופן כזה שחפץ מאוד במזוזות אלו דוקא שיקח את המזוזות לבדיקה ובזמן הזה שהם בבדיקה יניח שם מזוזות אחרות וכך לאחר שיחזרו מהבדיקה יוכל לקחת אותם לביתו החדש [הליכות עולם ח"ז עמ' קפו].

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

במחנה בלכ"י

בספר 'הנני בידך' (עמוד 463) מובא סיפור אמונה מוזק, אותו סיפרה הגברת ריטה מאיר, על התמודדות שחווה בשנות ילדותה, גברת מאיר גדלה בעיר ברסלאו שבגרמניה בין שתי מלחמות העולם, אביה הרב מנחם מאיר, היה אדם עשיר מאוד שעסק בעסקי נדל"ן, כשחלק ניכר מסדר יומו היה משקיע בלימוד התורה, כילדה - היא מספרת - גדלה ללא עוני ומחסור, ויותר מכך, באחת הפעמים כשהלכה עם אביה, הוא הצביע לה על בית דירות בן שלוש קומות ואמר לה שזוהו בית הדירות אותו רכש ביום בו נולדה והחליט להעניק לה אותו עבור הנדונות שלה, דירה אחת בה תוכל לגור, והדירות הנתרות תוכל להתפרנס מדמי השכירות שתקבל, וכך תהיה פרנסתם בטוחה, ובתחושת ביטחון כלכלי מעין אלו חוותה בשנות ילדותה. ואז החלו לנשב רוחות רעות, בתחילה היו אלו רק דיבורים אנטישמיים כדוגמת 'הכה היהודים והצל את גרמניה' שהלכו והתעצמו, עד שבסוף שנות השלושים של המאה הקודמת פרצה מלחמת העולם השנייה במלוא עוזה, כשהיא מכלה שליש מהעם היהודי, ה' יקום דמו.

החלמות עסקיות

אביה שהיה בעל חוש מסחרי מפותח, זיהה את הסכנה האורבת כבר בראשית דרכם של הנאצים, והחל לפעול במישור הכלכלי כדי להגן עליו ועל משפחתו על כל צרה שלא תקום, תחילה מכר את כל נכסי הנדל"ן שבבעלותו, כשהוא סבור שעדיף בעתות מלחמה כסף מזומן מאשר נכסים שהממשלה יכולה להלאים, לאחר מכן מכר את ביתו על כל הריהוט שיש בו, ולאחר שהצטבר לו סכום כסף אסטרונומי בבנק המקומי, החל לברר איזה מטבע הכי חזק בשוק, ולבסוף החליט להמיר את כל כספו ב'רובל הרוסי' שהיה המטבע היציב והבטוח מכל המטבעות, כשהגיש את הבקשה לבנקאי, התברר לו שבסניף הבנק המקומי לא מחזיקים סכום כזה עצום של מטבע זר, ולשם ביצוע ההמרה בסכום כזה גדול, עליהם לשלוח בקשה לבנק המרכזי במוסקבה, ותוך שלושה ימים יהיה כאן הכסף במזומן, אביה חתם על כל המסמכים, ומבחינה חוקית ביצע באותו רגע המרה, וכעת עליו להמתין לארגזי הכסף ממוסקבה.

הקריסה הגדולה

למחרת התפרץ לביתנו הדוד (אח של אבי) כשהוא פורס בפני אבי את העיתון היומי, כשהכיר תרת הראשית היא 'הרובל הרוסי קרס', ובגוף הכתבה נכתב שהיתה נפילת מטבע רוכל הרוסי,

וכעת הוא לא שווה אפילו את הנייר שעליו הוא מודפס, משמעות הדבר שאביה איבד בלילה אחד את כל נכסיו. באותו ערב כינס אביה את כל המשפחה וסיפר להם על מצבו הכלכלי החדש וסיים ואמר להם, ילדי האהובים, הקדוש ברוך הוא החליט לקחת לי את כל הכסף ושאתני יעבוד אותו כעני מרוד, אז אם כבר נגזר עלינו להיות עניים, בואו נעלה לארץ ישראל ונחיה לפחות עניי ארץ ישראל.

יהודים טובים וביניהם דודי, עזרו לאבי לרכוש כרטיסי נסיעה לארץ ישראל, בדרכנו התעכבנו חצי שנה בהולנד ומשם עלינו לארץ, וכך הגענו לירושלים בסוף שנות השלושים עניים מרודים, אבי מעולם לא התלונן וקיבל עליו את גזירת הברוא באהבה.

ואז פרצה מלחמת העולם השנייה, הקשר עם אירופה נותק, ורק לאחר חמש שנים התברר לנו ממדי האסון, אף יהודי מבני העיר שלנו לא שרד, כולם נרצחו על קידוש ה', וביניהם כל בני משפחתנו המורחבת, כולל אח של אבי, שעזר לנו לאסוף כסף עבור המסע לארץ ישראל.

ובאותו ערב כינס אותנו אבא שנית ואמר לנו, תראו את חסדי ה', אם לא הייתי מפסיד את כל כספי, אולי הייתי מתעכב עוד קצת בגרמניה וסופי היה כמו כל המשפחה, אבל ה' לקח לי את הכסף וכך לא היה לי סיבה להמשיך לשהות על אדמת גרמניה, וזה דחף אותי לעלות לארץ ישראל, וגרם להצלח כל משפחתנו, ממש כפי שאמר יהונתן לדוד (שמואל א כ, כב) "זֶךְ, כִּי שִׁלַּחְךָ ה'."

קו לימוד לגברים

בספרו של

הרב יגאל כהן שליט"א

שיעור קצר של כ-2 דקות
מידי יום

בטל: 077-4017828

שלוחה 52

לקראת הפסח - חוברת חדשה

"אפיקומן", יחד עם הספר החדש

"מעבר לסגולה" על הזרע שמשון

- הגדה של פסח ושיר השירים.

ניתן להשיג באתר

"אופקים בוקס" או

ב-138-6725-055

עומק ימי השובבים

צדיק יסוד עולם

את הקשר שבין פרשיות שובבים לגדולת ימים האלה וכוחם לתיקון פגם הברית, ביאר רבי צדוק הכהן מלובלין בספר "פרי צדיק" בסוף פרשת ויחי (בתופסת נופך), שהנה כתיב "שֵׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ", לומר שלכל שבת יש קדושה המיוחדת לה, והיא קדושת הפרשה שקוראים בה. ובשבת פרשת ויחי מסיימים בשחרית חומש בראשית, ומתחילים במנחה חומש שמות.

והנה חומש בראשית עוסק בבניית עם ישראל מאז ראשית האנושות ועד בני יעקב אבינו, הם בני ישראל היורדים מצרימה, ומסתיים החומש באמרו ביוסף הצדיק: "וַיִּשָּׂם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם". זהו שהיווה את סיום בנין קדושת עם ישראל, על ידי יוסף הצדיק דווקא, ובעת מותו דווקא. כי כל זמן שהאדם חי, עדיין לא ברור שיגיע לשלימותו בעתיד. אבל כשמת מתוקן, נשלמת מעלתו. ויוסף שעמד בנסיונות הקדושה במצרים שהיא ערוות הארץ, דהיינו שהייתה מרכז זוהמת היצר הרע דעירות, והוא נשמר כל ימי היותו שם אע"פ שהיה נער יפה תואר הנמצא שם ללא השגחת הוריו, ומעל הכל עמד בניסיון אשת פוטיפר, בזכות זאת זכה להיקרא לדורות עולם יוסף הצדיק, משום ששמר על קדושת היסוד, ככתוב: "וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם".

ובמדרש גילו לנו רבותינו ז"ל שבזכות עמידת יוסף בניסיון, ירד שפע קדושה לכלל האנשים בישראל שיהיו בנקל שומרים על קדושתם. לפי שהוא אחד משנים עשר שורשי עם ישראל הם י"ב שבטי יה, ועמידתו בניסיון השפיעה על הכלל, לא רק שהודאת יהודה השפיעה על כלל ישראל להיות מבקשי אמת ומודים על האמת, ולכן נקראו כולם יהודים על שמו. וזהו שאמרו במדרש ויקרא רבה: "שרה אמנו ירדה למצרים וגדרה עצמה מן העררה, ונגדרו כל הנשים בזכותה. יוסף ירד למצרים וגדר עצמו מן העררה, ונגדרו ישראל בזכותו".

ולכן יוסף שקרע תאוות היצר מעצמו ונס החוצה, זכה שיקרע הים ונס מפני ישראל. וכמו שאמרו במדרש בראשית רבה: "בזכות עצמותיו של יוסף נקרע הים. הַיָּם נִקְרָע וַיָּנֶס זְכוּת וַיָּנֶס הַיָּצָא הַחוּצָה".

נמצא שקדושת פרשת ויחי שיש בה שלימות קדושת יוסף, חלה בשבת זו בשחרית. ובמנחה מתחילה הארת פרשת שמות שיש בה תחילת תיקון קדושת הברית לכל הצדוק לתיקון זה, וכדברי האר"י ז"ל בענין תיקון פגם הברית של אדם הראשון על ידי הירידה למצרים כמבואר לעיל.

וסיום התיקון הוא בפרשת משפטים ששם נאמר "כִּי תִקְרָה עֶבֶד עִבְרִי". כי עיקר עבדות מצרים היה לתקן פגם הברית, ועל ידי זה זכו למתן תורה, כשיצאו מעבדות לבני אדם וליצר הרע, והתעלו להיות עבדי ה' עושי רצונו כפי שגילהו בתורתו. וזהו שנאמר "כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"

(האדם במעגל השנה מאת הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א).

אני רוצה לעשות את רצונך

אבא, אני רוצה! אני רוצה לעשות את רצונך.. לא תמיד אני יודעת מהו בדיוק. תכוון אותי. אבא, אני רוצה! אני רוצה להיות אישה טובה יותר לבעלי, אני רוצה להעריך אותך באמת כמו שכתוב בספרים, אני רוצה לאהוב את הבית והמטבח הקטן שלי.. אני גם רוצה להכין אוכל מאוד טעים כמו אמא שלי (או שלו)..

אני רוצה להיות יותר רגועה, זה בעצם הכי חשוב לי, להיות סבלנית, נחמדה.. עושה יצירות לילדים, בונה איתם מגדלים, מלמדת למבחנים.. בלי לכעוס. בכלל. זה קיים? זה אפשרי? איך עושים את זה?

פשוט רוצים. כמה השתדלות אנחנו יכולות לעשות בעולם הזה? כמה לימודים נלמד וכמה מוסר נשמע? כמה מאמרים נקרא על מה שצריך להיות... אולי פשוט נהיה אנחנו וזהו? שכל אחת תביא את עצמה, הייחודית והיקרה, ותמקסם את היתרונות שלה. ויחד נבנה עולם יפה ומושלם.. חסרונות לכולן יש. לא חסר במה להשתפר. אבל בואו נוריד משם את הפוקוס. בואו נשמח במה שיש.

ונרצה. לרצות.. זה עולם.. יש בו אינספור אפשרויות. אני רוצה להיות הכי צדיקה שיש, עם יראת שמיים ומידות טובות בלי שום נגיעה של רע.. אני רוצה שלא יהיה לי יצר הרע לחוסר צניעות או לכעסים בבית.

ברצון, את יכולה וצריכה לשאוף גבוה, את יכולה הכול.. ולמה? כי יש בך ניצוץ של השם, אין משהו שהוא לא יכול. את יכולה להיות הכי צדיקה שיש, את יכולה גם למצוא את החתן הכי מושלם שיש. בעצם, את יכולה הכול, כי הקב"ה בתוכך מזיז את החוטים.. לא את.

אנחנו מוגבלים, בסך הכול בני אדם, מבשר ודם, שאוהבים ושונאים, כועסים ומשלימים. יש בנו יצר הרע, עם רזומה של שנים רבות, הוא מאש. כמה אנחנו יכולות עליו? לכל אחת יש את הפינה (או פינות), ששם קשה לה במיוחד, שלרוב היא פשוט מתייאשת ומורידה רגל מהגז, ומפסיקה לעבוד על זה.. כי זה קשה מידי, מה שנקרא 'גדול עליי'.

אצל אחת זה בקשר עם ההורים, קשה לכבד אותם עד הסוף באמת כמו שצריך.. אצל השנייה זה בקשר עם הבעל, גם איתו יש עבודה אינסופית של הערכה וכבוד, בזמן שאין לך זמן להכיל אף אחד נוסף חוץ מעצמך, וגם את זה בקושי. יש את הילדים הנחמדים, שמוציאים מההורים את מירב כוחותיהם הנפשיים, הפיזיים והכלכליים. לא נשכח, את חשבון הבנק, ואת הדירה שבה לנו כבר שנים להחליף ואין לנו דרך מציאותית לעשות זאת.. לא נשכח את לימוד התורה, שבא בעמל לשני הצדדים במערכה. את הצניעות, שלפעמים מלווה בקושי ועבודה מאומצת.

בקיצור – ברוך השם, עבודה לא חסר בעולם הזה. כולם עמלים. השאלה במה. ולמה. מה נעשה עם כל זה? לא תמיד יש לנו מוטיבציה טובה לעבוד על המידות ולתקן כל חלקה, ולרוב אין לנו יכולת לעשות הכול בבת אחת. אז באנו להרגיע, לא להלחיץ. לאט לאט..

קודם כל, לשמוח שמחה אמיתית במה שיש. זה הדבר הכי חשוב בעולם. לשמוח בעמל, בשגרה המבורכת.. לראות את הטוב בכל דבר שאנחנו עושות גם אם הוא לא מושלם בעינינו כרגע. כי אף אחד מאיתנו לא רוצה שתשבר לה השגרה.

אנחנו תמיד עומלים, תמיד בשאיפה לעלות מעלה מעלה. אבל במדרגה הנוכחית, חובה להיות עם חיוך על הפנים. אחרת – נופלים. לא מתקדמים לשום מקום עם האשמות עצמיות וביקורות תמידיות.

דבר שני, לרצות. לרצות יותר, לשאוף למקום הנכון.. להיות מכוונים לתכלית ולאמת של החיים ולשם לשאוף.

הרצון הוא ענק אצל הקב"ה. הוא יודע מהיכן קורצנו, הוא יודע בדיוק את הקשיים שלנו, אבל כשהוא רואה שאת רוצה, זה משמח אותו מאוד. הוא רואה את הרצונות האמיתיים שלך. אנחנו לא יכולות הכול, אבל אנחנו יכולות בהחלט לרצות את כל הקופה. ואיך יודעים אם את באמת רוצה? ולא מהפה לחוץ? אחת האינדיקציות לכך היא, שאת מתפללת על זה. כשאת מכניסה לתפילות שלך את הרצון הכנה והאמיתי – לא לכעוס, לא לדבר לשון הרע, להתלבש בצניעות, להיות אישה טובה יותר, אמא טובה יותר, ללמוד תורה, להעריך ולשמוח בקיימ.. להתפלל בפשטות על הכול, ולהגיד בפה מלא "אבא, אני רוצה לעשות את רצונך..." - זה מראה על רצינות, זו חלק מההשתדלות. להתפלל מעומק הלב, עם דמעות, אני רוצה להיות טובה יותר.... יש ספק שהוא ישמע?

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הדף היומי של השופט האנגלי (ה)

המשך משיבוש שעבר

תקציר: ספר על יהודי שפגש עו"ד מפרסם בארה"ב שלא משה ידו מהגמרא, ושאלו על מה זה. ספר 'מאיר' על תחלת ימיו כעו"ד ובמשפט אצל השופט 'אדוארד' הישיש, הוא נעמיתו נמצאים בחדרו של השופט ומספר להם על משגיו בהלכה היהודית. השופט אדוארד מספר על ימיו כמשפטן צעיר והפכתו את המשל ההלכתי 'חזקת ג' שנים', והמוסר הנוקב שנתן ל'מאיר' העו"ד. יצאתי מלשכתו של השופט המום מודה 'מאיר' ומתנדה. לא אני ולא עורכי דין

רבים כמני, מעולם לא נתקלנו בְּחֻנֵּה מִשְׁפָּטִית מְעִין - זו. פִּיהוּדֵי דָתִי, שְׁלֹמֵד 'בְּבִא בְּתָרָא' בְּבַחְרוּתוֹ, אֲבָל עֵמֶס - הַחַיִּים הִרְחִיקוּ אוֹתוֹ מְעַט, וְאָף יוֹתֵר מִמְעַט, מִדָּף הַגְּמָרָא, חֲשֻׁתִּי מְבוּכָה. 'מְבוּכָה' אֵינָה הַמִּילָה הַנְּכֻנָּה בְּהַקְשָׁר זֶה. הַרְגָּשְׁתִּי אֲכַזְבָּה מְעַצְמִי יְהוּדִי שְׁלֹא יָדַע דָּף גְּמָרָא! עוֹרֵךְ דִּין יְהוּדִי, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּקִי בִּיסוּדוֹת הַהִלְכָה הַיְהוּדִית הַמְּבַסְּסִים עַל הַגְּמָרָא!... "הַחֲלֻטִּי נְחוּשׁוֹת שְׁאֵינִי לוֹמֵד כָּל יוֹם גְּמָרָא. לֹא יַעֲבֵר עָלַי יוֹם אֶחָד לֹלֵא דָף גְּמָרָא. וְמָה פְּשׁוּט יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר 'הַדָּף הַיּוֹמִי'... אֲנִי לֹא זֹז בְּלַעֲדֵיו. לֹא זֹז!... רְעִידַת עֲצִירָה חֲבָרָה אֶת גְּלָגְלֵי הַמִּטּוֹס לְמִסְלּוֹל הַאֶסְפֵּלֵט, וּפְתַחְנוּ שְׁנֵינּוּ: הַלְלוּיָהּ... מָה אֲשִׁיב לָהּ כֵּן תִּגְמּוּלוּהִי עָלַי... עֲבְרוּ לָהֶם שְׁנַיִם שְׁבָהָה אֶת 'מֵאִיר' אִישִׁית לֹא פְגַשְׁתִּי. בְּרָם, הַסְפּוֹר לֹא נִשְׁפַּח וְלֹא יִשְׁכַּח, הוּא חָרוּט בְּאֶסֶם הַזְכָּרוֹן לְאוֹת וּלְמוֹפֶת. וְיוֹם אֶחָד הוֹפִיעָה מוֹדַעַת אֲרוֹסִין בְּעֵתוֹן. שֵׁם מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל הַחֶתָן שְׁאֵינִי

המשך מוסר עם סיפור

נפיון בטור המארכים של קהלותינו, ואפילו נדיר ביותר קרץ לנגד עיני. ועד שקראתי בו של מי הוא ומהיכן הוא, כבר עלה הספור וצף. אך שבועתיים גברה ההפתעה למקרא האידך גיסא של מודעת המארכים. בנו של העורך דין ההוא... התארכס עם בתו של ראש ישיבה פלוני רבונו של עולם! האמנם זהו זה? איך זה יכול להיות?!

אחד מידידיו של 'מאיר' אמת פנינו את ההשערה: אכן זהו בנו של מידיענו העורך דין. בחור מפלג, למדן כדבעי, תלמיד חכם מבהק, 'שפיץ של עלוי' כלשונו. 'המחמתן, ממרומי היחס של עולם התורה, עשה 'עסק טוב' מסכם איש שיחיו. ולא שקטנו ולא נחנו עד שהגענו ל'תנאים', גם מבלי שהזמנו. הרגשנו פאח, כמשפחה, וחשנו חובה וצרך נפשי לשמח עמו.

משארה אותנו מתקרבים ל'מזרח', קלטה עינו החדה את האורח הלא קרוא... והוא, כמו שאומרים: קפיץ מכסאו. קבלת הפנים נמשכה דקה ארבעה מאד, מרגשת עד דמעות. השמחה היתה שמחה אמיתית, כשני אחים שלא התראו שנים על שנים. לבקשתו של 'מאיר' לא מהרנו לקבל.

אדרבה, היתה זו חויה לשמוע את החתן דגן דורש לפני אורחיו החקמים בסגיה של חזקת שלוש שנים. [ההא, השופט האנגלי!...]

ועיני, ועיני של 'מאיר' ידידי, הבריקו זה לזה מברק זפרון בלא אומר. 'כן, אתה רואה, זה בני. לא עורך דין, לא סטודנט למשפטים, לא קריירה

ומקצוע. אלא ישיבע בוחר כדבעי. וכל זאת בזכות ה'דף היומי' (פלומר: בזכות השופט אדוארד... [שאני לא זו בלעדיו. 'איך זה?' אתה שואל פשוט! הילד ראה אותי תמיד עם גמרא.

ומשגדל מעט, והתחיל ללמד גמרא (עם מורה פרטי ששכרתי), הייתי בעיניו 'למדן'. וכך גדלתי עם ה'למדנות' שלי. וזה אמת... פשוט כך. ה'דף היומי' עשה אותי למדן, ואת בני עליו!'

"איך הקב"ה מגלגל דבר מתוך דבר, ומצרף סבה לסבה" אני שח לעצמי. ו'מאיר' מקשיב ומגיב: "את תעלומת השופט אדוארד לא פתיתי עד היום. אגב, איני זוכר אם ספרתי לך, כי מאותו 'משפט' שוב לא הופיע יותר בבית המשפט. מה שאני כן יודע, שמאז לא עבר עלי יום אחד בלי 'דף היומי'. אני כבר לומד ש"ס פעם שלישית. וגם הילד השני שלי, בחור בשידוכים, גם הוא ברוך השם 'עלוי', עולה אפלו על אחיו..."

"וזה הכל בגלל אדוארד..." אני מנסה לגלגל את השיחה הלאה עם חיוך. מעשה זה הנמשך כאן כבר כמה שבועות מסכם לנו את הפח העצום של השגחה פרטית מדקדקת, ועל פח התורה, ועל חקי התורה שלנו שלא צריכים חזק, אבל לצערנו אנו נמצאים בדור של יתמות גדולה וחשך מכסה את הארץ ברחוק ענק מגדלות חקי התורה ומעמל התורה. 'הי רצון שזנקה לעסק בתורה כל ימינו ולהגות בה בכל עת אכי"ר.

בית המדרש "יביע אומ"ר
בבני ברק
מוציע לכם שיתפוח
גם באחזקת תורה
וגם בעזרה למשפחות נוקטות.

בתרומה חודשית לבית המדרש
אתה יכול!

לפרטים חייגו:
03-8000770

המסעדה
המסעדה המובילת בתחום המסעדות
בבני ברק

**יש אזכרה
לאחד מיקורכם?**

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב'מסעדה'
תחז שותפים להאכל לטעמה מסאה ועשרים איש לעילוי נפשכם

להשתתפות חייגו: **03-8000770**

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

מתחילים בנקודות - מהו 'אבק' לשון הרע?

הגמ' מסכת בבא בתרא (דף קס"ה ע"א) אומרת: ש'באבק לשון הרע' - כל בני אדם נכשלים! ומסביר הרב 'מסילת ישרים' (סוף פרק י'): "כי מפני רוב דקותו, כל בני אדם נכשלים בו, במה שאין מכירים אותו". וכיוצא בזה אמרו בגמ' (שם) שאין יום שאדם ניצול בו מאבק לשון הרע. וכותב הרב 'חפץ חיים', שכוונת הגמ' דווקא על מי שאינו נותן אל לבו שלא להכשל, אבל הנותן לבו ורעיוניו לזה, יכול להנצל. ובספר 'שערי תשובה' (שער שלישי) כותב: שעיני אבק לשון הרע הוא "כאשר יסבב האדם בדבריו שיספרו בני האדם לשון הרע". ולכן כותב 'החפץ חיים' (כלל תשיעי הלכה א' בהגה) שאם רוצה אדם לדבר עם חברו על אדם מסוים, והוא משער שאין לבו של חברו שלם עם אותו אדם, ויבא חברו על ידי זה לגנותו, אסור לדבר עם חברו על אותו אדם, כיון שיש חשש שיבוא לדבר בגנותו.

למשל מרים ולאח אינן מחבבות אחת את השניה כלל ועיקר, ורחל היא חברה של שתיהן ומבקרת אצלן לעיתים תכופות. יום אחד קבלה רחל מרשם להכנת עוגה מחברתה מרים, ויצא לה עוגה טעימה ומשובחת. כעת, אסור לרחל לומר ללאה: 'איזה מרשם נתנה לי מרים להכנת עוגה כדאי לך לנסות'. שמתוך שרחל משבחת את מרים בפני לאה, תגיע לאה לדבר בגנותה של מרים. ולכן אם רוצה רחל לשתף את לאה במרשם, היא יכולה, ובלבד שלא תספר בפני לאה שקבלה אותו ממרים. ואז העוגה תהיה נקיה מאבק לשון הרע, ובכשרותו של 'החפץ חיים' חמים וטעים.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (דקה וחצי) מידי יום ביזמו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 077-2222-069
שלושה 3 ואח"כ הקש 1. שמעו ותהי נפשכם!

פניו הדיף היומי

מאת הרב"ג ר' ירון מרדכי זכאי שליט"א

ניצוד אומרים שלום לרב

ונמה כדי שאילת שלום (נייד דף כ')

בסוגיתנו אנו למדים על שיעור הזמן של תוך כדי דיבור שאדם יכול לתקן את דיבורו וכפי שאנו מוצאים דין זה בהלכות תפילה במי שטעה בתפילתו שיכול לתקן כדי דיבור, ושיעור זמן זה הוא כדי שאילת שלום, ומדובר בשאלת שלום של תלמיד לרבו שאומר לו שלום עליך רבי, ובגמרא (בבא קמא עג:) ישנה גירסא שלום עליך רבי ומורי, וישנה מחלוקת בפוסקים בשו"ע (או"ח סימן רו) כאיזו שיטה אנו נוקטים למגן אברהם השיעור הוא כדי אמירת שלום עליך רבי. ולט"ז כדי אמירת שלום עליך רבי ומורי. ובמשנה ברורה שם פסק כמגן אברהם.

וכתב בספר חסידים (סימן צו) שאין לתלמיד לומר שלום לרבו כדרך שנותנים חברים זה לזה, וגם כשמחזיר לו שלום צריך להתכופף לפניו ביראת כבוד ואומר שלום עליך רבי ומורי.

והרא"ש כתב שישנה מחלוקת בין התלמוד הבבלי לתלמוד הירושלמי, שיטת הבבלי שאומר לרבו שלום עליך רבי. ולירושלמי משמע שאין תלמיד מקדים לומר שלום לרבו משום שתלמיד צריך להרגיש יראת כבוד כשוראה את רבו. ואמנם בשולחן ערוך יורה דעה (סימן רמב סעיף טז) בהלכות כיבוד רבו פסק מרן תלמיד לא יתן שלום לרבו כדרך שאר העם אלא שוחה לפניו ואומר שלום עליך רבי ומורי. והרמ"א הביא דעת החולקים שאין לתלמיד לשאול לשלום רבו כלל שנאמר "ראוני נערים ונחבאו". משום שאחד היסודות של קבלת התורה מרב הוא כשיש דרך ארץ וכבוד כלפי הרב שמלמד ועל כך אמרו חכמים דרך ארץ קדמה לתורה ולכן אמירת שלום לרב צריכה להיות שונה מאמירת שלום לחבר. והגאון רבי חזקיהו מדיני זצ"ל מביא בספרו הנפלא שדי חמד בשם המטה אפרים שכשמדברים עם תלמיד חכם או אבא נהגו שלא לדבר איתו בלשון נוכח כגון לומר לו מה שלומך מה אתה אומר אלא מדברים בלשון נסתר וכללי "מה שלומך מה אתה אומר" שכן זוהי לשון יותר מכובדת. וכן לומר כבודו יבוא כבודו יגיע ואיזהו מכובד המכבד את הבריות. **שבת שלום**

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקיי על כל מסכתות הש"ס הדיף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדיף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה